

Focus

Έλλη Παπακωνσταντίνου: Η επίμονη εκπρόσωπος της ελληνικής avant-garde

Από **Μαρία Κρύου** - 27/01/2018

Μου αρέσει 86 xla [athinorama.gr](#)

Χωρίς να παίρνει ποτέ τα μάτια της από τη διεθνή σκηνή, η δυναμική σκηνοθέτις του σύγχρονου ερευνητικού θεάτρου αναζητά στη νέα της δουλειά, που ανεβαίνει στις 31/1 στο Θέατρο Τέχνης, τον τρόπο να αποδώσει σκηνικά την πλατωνική αλληγορία του Σπηλαίου.

Οδηγός Θεά

Φίλτρα οδηγ

Παραστάσεις που σήμερα τις επόμενες 7 ανά μήνα έρχονται προπωλήσει

Παραστάσεις σε κατηγορία περιοχή

όλες οι πς όλα τα θέ

ποιος πς με το αθ

Αναζήτησ Αναζήτ

Επιπλέον Κριτικό

Πρεμιέ

Αναπλ

Τέλει

Αποσ

Μετ

Οι β

Συν

Τολμηρή, ανατρεπτική, συχνά σαρκαστική, η Έλλη Παπακωνσταντίνου πάντα καταφέρνει να μας ξαφνιάζει. Δεν είναι όμως αυτός ο σκοπός της. Το ερευνητικό θέατρο το οποίο προσβυεί, σωματικό, devised ή physical, εμπειρεύει έναν προβληματισμό για το ίδιο το θέατρο και αυτός ο προβληματισμός βρίσκεται στον πυρήνα της δουλειάς της, εδώ και χρόνια. Είναι από τις λίγες Ελληνίδες καλλιτέχνιδες με ταυτόχρονη παρουσία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 2001, όταν άνοιξε μαζί με τους συνεργάτες της της ομάδας ODC Ensemble τον πολυχώρο Βυρσοδεψείο στον Βοτανικό, στηρίζει με έμπρακτο τρόπο καινοτόμες δομές στο χώρο του ευρωπαϊκού θεάτρου. Σε κάποιες χώρες μπόρεσε να δημιουργήσει σχέσεις και να βρει αλληλεγγύη και υποστήριξη κι έτσι ξεκίνησε να ταξιδεύει με τη δουλειά της. «Το ελληνικό θέατρο αντιμετωπίζεται ως "εξωτικό" και εγώ ως "εξωτικό φρούτο", κάτι που θα ήθελα να αλλάξει στο μέλλον», παρατηρεί η ίδια.

https://www.athinorama.gr/theatre/article/elli_papakonstantinou_i_epimoni_ekprosopos_tis_ellinikis_avant

επιβίωσης μέσα σε καθεστώτα, συστήματα και συνήθειες που μπορεί να καταστρέψουν τα πάντα, η Παπακωνσταντίνου μπαίνει σε μια βαθύτερη διαδικασία στοχεύοντας σε παραστάσεις που προκαλούν εσωτερικούς κραδασμούς. Μαζί με τους σταθερούς συνεργάτες της, τον μουσικό Τηλέμαχο Μούσα και τον εικαστικό Παντελή Μάκκα και με τη δραματουργική συνεργασία της Στέλλας Ράπτη και της Tanja Diers, ανεβάζει στο Θέατρο Τέχνης (από 31/1) μια παράσταση αντλώντας έμπνευση από την πλατωνική αλληγορία του Σπηλαίου. Στην «Πολιτεία» του (514-520 π.Χ.) ο Πλάτωνας βάζει τον Σωκράτη να περιγράψει μια ομάδα ανθρώπων που ζουν αλυσσοδεμένοι σε ένα σπήλαιο και βλέπουν μόνο σκιές πραγμάτων, ζώων και ανθρώπων που τις παίρνουν για αληθινές.

Όπως μας είπε η ίδια, στην παράσταση «επιχειρούμε έναν αναστοχασμό πάνω σ' αυτό που αποκαλούμε σύγχρονο κόσμο, μια κριτική στην καθημερινότητά μας. Ζούμε σε έναν εικονικό κόσμο, στον "πολιτισμό της εικόνας", μπροστά στις οθόνες των κομπιούτερ, νομίζουμε ότι γνωρίζουμε πολύ περισσότερα απ' ό,τι οι προηγούμενες γενιές, ενώ στην πραγματικότητα βομβαρδιζόμαστε καθημερινά με εικόνες και ως επί το πλείστον επιφανειακές γνώσεις. Οι αλγόριθμοι και τα social media, όπως και η έννοια του post truth έχουν παρουσία στην παράστασή μας που είναι ποιητική και δεν συνδέεται με την αρχαιολαγνεία και το διδακτισμό».

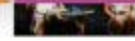
Οι περφόρμερ της παράστασης, η Αναστασία Κατσινάβακη, ο Σταύρος Γιαγκούλης, η Μαριλένα Χρυσοχοϊδη και η Βιβή Πέτση, παίζουν μουσικά όργανα, τραγουδούν, χειρίζονται κάμερες και συμμετέχουν στη δημιουργία μιας ζωντανής ταινίας.

3 ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Διάδραση
Ήδη από την εποχή που έκανε παραστάσεις στο Βυρσοδεψείο, το hot-spot του μεταμοντέρνου αθηναϊκού θεάτρου, μετέτρεπε τη σκηνική δράση σε live act βάζοντας τον θεατή να περιπλανηθεί στους βιομηχανικούς χώρους του, όπως συνέβη στο «Μετά» (2011) και στο «Λουιζέττα: το καμαρίνι μιας επανάστασης» (2017).

https://www.athinorama.gr/theatre/article/elli_papakonstantinou_i_epimoni_ekprosopos_tis_ellinikis_avant_garde-2526336.html

Ο Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης σκηνοθετεί ένα σημαδιακό «Βυσσινόκητο»

Οι θεατρικές επαναλήψεις που αξίζει να δεις

Απολογισμός για το Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδάουρου 2018 και ανακοίνωση του προγράμματος για την Επίδαυρο 2019

6 επαναλήψεις που δεν πρέπει να (ξανα)χάσεις

Διαβάστε ακόμα

«Ο Ήχος του όπλου» σ' έναν κόσμο που αναρρώνει από τα τραύματά του

Γνώστης του συγγραφικού έργου της Λούλας Αναγνωστάκη, ο Μάνος Καρατζογιάννης σκηνοθέτη τον «Ήχο του όπλου» στο Θέατρο Σταθμός.

Ο ανέπταχος Παζολ στη σκηνή του θεάτρου Αργώ

Ο Χάρης Ρώμας ανί μια ανατρεπτική γφάρσα στο Αθηναί

Αντίο Γιώργο Μιχ

Η Τζωρτζίνα Καμ γράφει για το εθ θεάτρο

Αρχεί

Αρχείο Θεμάτων

Αναζητήστε παλιότερα θέματα από το αρ αθηνοράματος

Μουσική
Πιστεύοντας πως η μουσική μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο προς ένα χωροχρόνο πέραν του καθημερινού, συνυφαίνει μαζί με τον μουσικό Τηλέμαχο Μούσα την αφήγηση με τον ίδιο σχεδόν πάντα επί σκηνής. Τα μουσικά μοτίβα του «Σπηλαίου» αντλούν από μια γκάμα επιρροών: παραδοσιακή μουσική, λούπτες κ.ά.

Εξωστρέφεια
Πολλές από τις παραστάσεις της, όπως το πολυσυζητημένο και επιτυχημένο «Revolt Athens» και, τώρα, το «Σπήλαιο», εξελίσσονται μέσα από διεθνή residencies και συνεργασίες σε βάθος χρόνου, ενώ παίζονται σε θέατρα και φεστιβάλ του εξωτερικού. Μετά τις παραστάσεις στο Θέατρο Τέχνης, το «Σπήλαιο» θα παιχτεί στο BE Festival της Βρετανίας.

Σχετικά Θέματα

08/10/2018
Η αλληγορία του σπηλαίου σε μια ανατρεπτική σύγχρονη όπερα
Η Έλλη Παπακωνσταντίνου φέρνει στο Μέγαρο Μουσικής το «Σπήλαιο» την όπερα, με κυβερνο-πανκ αισθητική που πατά σε διαφορετικά είδη μουσικής

https://www.athinorama.gr/theatre/article/elli_papakonstantinou_i_epimoni_ekprosopos_tis_ellinikis_avant_garde-2526336.html